EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 18.9.2026.
COM(2026) 491 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

o provedbi i učinku Uredbe (EU) 2017/1939 o Uredu europskog javnog tužitelja

{SWD(2026) 278 final}

1. Uvod

Vijeće je 2017. donijelo Uredbu (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) („Uredba o EPPO-u”)[1], koja je stupila na snagu 20. studenog 2017. U razdoblju obuhvaćenom evaluacijom tri države članice EU-a nisu sudjelovale u EPPO-u (Danska, Mađarska i Irska). Međutim, Mađarska je 29. svibnja 2026. obavijestila Komisiju da se namjerava pridružiti EPPO-u. Komisija je 10. srpnja 2026. donijela Odluku kojom se potvrđuje sudjelovanje Mađarske u EPPO-u. Ta odluka stupila je na snagu 2. kolovoza 2026.[2]

EPPO je ured javnog tužitelja EU-a i nadležan je za istrage, kazneni progon i podizanje optužnica protiv počinitelja kaznenih djela koja utječu na financijske interese EU-a, kako je utvrđeno u Direktivi (EU) 2017/1371 („Direktiva PIF”)[3] i Uredbi o EPPO-u („kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a”). U Direktivi PIF utvrđene su definicije i kazne za sljedeća kaznena djela u mjeri u kojoj štete ili bi mogla štetiti financijskim interesima EU-a: (i) prijevaru, uključujući prekogranične prijevare u vezi s PDV-om koje su uzrokovale ukupnu štetu od najmanje 10 milijuna EUR, (ii) korupciju[4], (iii) pronevjeru i (iv) pranje novca. Direktiva uključuje i odredbe o sporednim kaznenim djelima. Osim toga, EPPO je odgovoran za istragu i kazneni progon (i) kaznenih djela u vezi sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji ako je u središtu kriminalnih aktivnosti takve organizacije počinjenje kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a i (ii) kaznenih djela neodvojivo povezanih s kaznenim djelima protiv financijskih interesa EU-a[5].

EPPO, koji je neovisan i djeluje u interesu EU-a kao cjeline, započeo je s radom 1. lipnja 2021. Bitan je dio strukture EU-a za borbu protiv prijevara, koja se stalno razvija i obuhvaća niz politika, tijela i mehanizama. Politike, tijela i mehanizmi koji čine tu strukturu uključuju (i) Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), (ii) Agenciju Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust), (iii) Agenciju Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol), (iv) Tijelo za sprečavanje pranja novca i borbu protiv financiranja terorizma te (v) nove i buduće aktere, kao što je Carinsko tijelo Europske unije. Bijelom knjigom iz srpnja 2025. Komisija je pokrenula raspravu o jačanju i modernizaciji strukture EU-a za borbu protiv prijevara radi bolje zaštite financijskih interesa EU-a[6].

EPPO je osnovan kako bi se poboljšala zaštita proračuna EU-a i otklonili dugotrajni nedostaci u strukturi za borbu protiv prijevara, osobito u istragama i kaznenom progonu kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a. Prije osnivanja EPPO-a nacionalna tijela bila su jedina nadležna za istragu i kazneni progon tih kaznenih djela, pri čemu su nailazila na znatna ograničenja, osobito u prekograničnim predmetima. Takva je fragmentacija znatno otežavala rješavanje složenih slučajeva prijevare, uključujući prekogranične prijevare velikih razmjera u

[1] SL L 283, 31.10.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

[2] Odluka Komisije (EU) 2026/1701, SL L 2026/1701, 13.7.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2026/1701/oj. Stupanjem te odluke na snagu Uredba o EPPO-u prestala je biti akt donesen u okviru pojačane suradnje i automatski je postala redovni akt prava Unije te se stoga smatra dijelom pravne stečevine koju države kandidatkinje za pristupanje EU-u moraju prihvatiti.

[3] SL L 198, 28.7.2017., str. 29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj. PIF je pokrata za „protection des intérêts financiers” (zaštita financijskih interesa).

[4] Stupanjem na snagu Direktive (EU) 2026/1021 o borbi protiv korupcije (SL L, 2026/1021, 11.5.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2026/1021/oj) upućivanja na „korupciju” u Direktivi PIF zamijenjena su upućivanjima na „podmićivanje”.

[5] EPPO je nadležan za kaznena djela koja su neodvojivo povezana s kaznenim djelima protiv financijskih interesa EU-a samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 25. stavku 3. Uredbe (vidjeti bilješku 16.). Ako nije drukčije navedeno, članci i poglavlja spomenuti u ovom izvješću odnose se na članke i poglavlja Uredbe o EPPO-u.

[6] Bijela knjiga o preispitivanju strukture za borbu protiv prijevara, COM(2025) 546 final, 16.7.2025. Rezultate tog preispitivanja Komisija će objaviti u komunikaciji planiranoj za kraj 2026.

vezi s PDV-om. Nacionalna tijela često nisu imala potrebne alate, resurse i/ili stručno znanje za brzo i učinkovito djelovanje u više jurisdikcija, što je dovodilo do slabosti u kaznenom progonu i utvrđivanju odgovornosti.

S druge strane, postojeća tijela i agencije EU-a imali su ograničene nadležnosti, a s tim i ograničene mogućnosti za djelotvornu zaštitu financijskih interesa EU-a. Eurojust i Europol mogli su samo podupirati i koordinirati rad nacionalnih pravosudnih tijela i tijela kaznenog progona, dok se OLAF, kao tijelo zaduženo za provođenje administrativnih istraga, za daljnje pravosudno postupanje oslanjao i nastavlja oslanjati na nacionalna tijela. Dodatni problem bio je i ostao nedovoljan povrat imovinske koristi stečene kaznenim djelima protiv financijskih interesa EU-a, uključujući njezin nedovoljan povrat u proračun EU-a. U procjeni učinka uz prijedlog Komisije za Uredbu o EPPO-u procijenjeno je da je ostvaren povrat manje od 10 % ukupnog iznosa sredstava povezanih s prijevarama[7], a odvraćajući učinak također je bio slab.

EPPO je zato trebao (i) bolje sprečavati kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a, (ii) omogućiti zajedničko provođenje istraga i kazneni progon u slučaju takvih kaznenih djela i (iii) uspostaviti zajedničku europsku politiku kaznenog progona za ta kaznena djela. Uredbom o EPPO-u u tu je svrhu utvrđen **opći cilj** jačanja zaštite financijskih interesa EU-a na temelju četiri specifična cilja:

- provoditi istrage i kazneni progon te podizati optužnice protiv počinitelja i sudionika kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a u nacionalnim predmetima,
- uspostaviti zajedničko područje EU-a za istrage i kazneni progon te olakšati učinkovitiju provedbu istraga i kaznenog progona u prekograničnim predmetima kako bi se omogućile učinkovitije istrage i kazneni progon prekograničnih kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a,
- uspostaviti zajednička pravila i postupke za istragu i kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a radi dosljednosti i pravičnosti u svim državama članicama,
- zajamčiti neovisnost i odgovornost u kaznenom progonu kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a te steći/razvijati povjerenje javnosti u takav kazneni progon.

2. Svrha i opseg evaluacije

Svrha i opseg ove evaluacije uređeni su člankom 119. stavkom 1. Uredbe o EPPO-u. Evaluacija ima četiri glavna cilja. Najprije se provjerava provodi li se Uredba o EPPO-u u potpunosti i pravilno. Drugo, procjenjuje se kako se upravlja EPPO-om i kako on koristi svoja sredstva. Pritom se razmatraju veće prepreke u njegovu radu te mogućnosti za pojednostavnjenje i smanjenje administrativnog opterećenja. Treće, ocjenjuju se rad EPPO-a i način na koji obavlja svoje zadaće u odnosu na zadane ciljeve (kao i njegov sveukupni utjecaj na probleme koje je trebao riješiti) na temelju kriterija iz smjernica za bolju regulativu: djelotvornost, učinkovitost, relevantnost, usklađenost i dodana vrijednost za EU. Četvrto, izvlače se pouke i utvrđuju područja koja se mogu poboljšati.

Evaluacija obuhvaća razdoblje od stupanja na snagu Uredbe o EPPO-u 20. studenog 2017. do kraja lipnja 2025., a prema potrebi se uzima u obzir i razvoj događaja do 13. srpnja 2026. Obuhvaća 24 države članice EU-a koje su u razdoblju obuhvaćenom evaluacijom sudjelovale u pojačanoj suradnji na uspostavi EPPO-a („države članice”), a prema potrebi i države članice koje u njoj nisu sudjelovale. U evaluaciji se razmatra i suradnja EPPO-a s relevantnim

[7] SWD(2013) 274 final („procjena učinka”), 17.7.2013., str. 24. Procjena učinka dostupna je na https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=swd:SWD_2013_0274.

institucijama, tijelima, uredima i agencijama EU-a, kao i s međunarodnim organizacijama i trećim zemljama, uključujući zemlje kandidatkinje ili potencijalne zemlje kandidatkinje.

Ovo je prva evaluacija Uredbe o EPPO-u, stoga polazi od stanja prije osnivanja EPPO-a, kad su nacionalna tijela bila odgovorna za istragu i kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a. Podaci izneseni u procjeni učinka iz 2013. odnose se na stanje iz 2011., otprilike deset godina prije početka rada EPPO-a, te su sveukupno prilično ograničeni. U njoj se navode neki podaci o tome kako su države članice postupale u vezi s predmetima koje je OLAF proslijedio njihovim nacionalnim pravosudnim tijelima. Ti podaci pokazuju da su nacionalna pravosudna tijela do kraja 2011. donijela odluke u 471 od ukupno 1030 predmeta koje im je OLAF proslijedio u razdoblju od 2006. do 2011., pri čemu je 199 od tih odluka rezultiralo osuđujućom presudom kaznenog suda[8].

Ukupni godišnji financijski učinak nepravilnosti koje je OLAF 2011. označio kao „sumnju na prijevaru" procijenjen je na 404 milijuna EUR (295 milijuna EUR za rashode i 109 milijuna EUR za prihode)[9]. Međutim, u procjeni učinka iz 2013. istaknuto je da je taj iznos znatno podcijenjen jer ovisi o spremnosti i sposobnosti država članica da otkriju i evidentiraju kaznena djela te da o njima izvijeste nadležna tijela EU-a[10].

3. Glavni zaključci

3.1. Djelotvornost

Evaluacija pokazuje da je **Uredba o EPPO-u djelotvorno omogućila uspostavu i početak primjene novog, učinkovitog okvira na razini EU-a za istrage i kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a** te postizanje prvih operativnih rezultata u skladu s ciljevima Uredbe. Od početka rada 2021. EPPO kontinuirano širi svoje aktivnosti. To se dijelom očituje u znatnom porastu broja (i) pokrenutih istraga (576 u 2021. i 2030 u 2025.), (ii) naloga za zamrzavanje imovine koje su nacionalna tijela izdala na zahtjev EPPO-a (147,3 milijuna EUR u 2021. i 1,13 milijardi EUR u 2025.), (iii) podignutih optužnica (5 u 2021. i 275 u 2025.) i (iv) donesenih osuđujućih presuda (1 u 2021. i 159 u 2025.)[11].

Usporedbu otežava nedostatak strukturiranih podataka iz razdoblja prije osnivanja EPPO-a, no dostupni dokazi upućuju na to da je EPPO ublažio fragmentiranost nacionalnih sustava kaznenog progona i poboljšao postupanje u predmetima, posebice prekograničnima.

Uredba o EPPO-u i sam EPPO znatno su doprinijeli ostvarenju zacrtanih ciljeva. Naime, uspostavljen je operativni okvir u kojem se neovisne istrage i kazneni progon provode na temelju zajedničkog mandata EU-a, i to najčešće decentralizirano u okviru nacionalnih sustava. Dokazi upućuju na to da je EPPO operativno sve aktivniji i sposobniji rješavati složene predmete, posebice prekogranične, u kojima su njegova djelotvornost i dodana vrijednost za EU još izraženije. EPPO je nadišao tradicionalne mehanizme pravosudne suradnje jer je **uveo integrirani okvir za istragu i kazneni progon na razini cijelog EU-a za kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a**. Prije osnivanja EPPO-a dokazi su se u prekograničnim predmetima uglavnom prikupljali u okviru uzajamne pravne pomoći, što je često oduzimalo mnogo vremena. U okviru EPPO-a delegirani europski tužitelji (EDP) mogu izravno povjeriti istražne mjere svojim kolegama u drugim državama članicama sudionicama, čime se znatno pojednostavljuju prekogranične istrage. Samo u 2025. delegirani europski tužitelji izdali su 1524 takva zahtjeva.

[8] *Ibid.*, str. 15.
[9] *Ibid.*, str. 75 i 76.
[10] *Ibid.*, str. 91.
[11] Podaci za 2021. odnose se na razdoblje aktivnosti od samo sedam mjeseci (od 1. lipnja do 31. prosinca).

Nadalje, EPPO je uspješno uveo i hibridni institucionalni model, tj. **središnji ured povezao je s delegiranim europskim tužiteljima integriranima u nacionalne sustave i aktivnima unutar njih**. Zahvaljujući tom ustroju EPPO ima bolji uvid u složene predmete i može bolje koordinirati rad među jurisdikcijama u usporedbi s nacionalnim tijelima, što omogućuje dosljedniji pristup istragama i kaznenom progonu. Središnji pregled istraga i rad delegiranih europskih tužitelja na terenu važna su operativna prednost EPPO-a. Na temelju njih može uočiti veze među predmetima koje bi nacionalna tijela možda previdjela, kao što potvrđuju njegovi istaknuti predmeti Admiral, Calypso i Midas. Primjerice, EPPO je 2024. organizirao 41 dan koordiniranih akcija na više lokacija. Ti su se dani pokazali kao djelotvoran operativni alat jer omogućuju istodobne pretrage, uhićenja i zapljene imovine u više jurisdikcija. Modeli upravljanja, uključujući ulogu stalnih vijeća i Kolegija EPPO-a, doprinijeli su strateškom usmjeravanju i nadzoru, no podaci o unutarnjem funkcioniranju EPPO-a i dalje su ograničeni[12].

Poboljšala se i suradnja EPPO-a s nacionalnim tijelima, institucijama EU-a i vanjskim partnerima, pa EPPO lakše dolazi do informacija i operativne potpore. Međutim, i dalje postoje poteškoće, koje su detaljnije objašnjene u odjeljku 3.3.

U okviru evaluacije utvrđeno je da specifični cilj Uredbe o EPPO-u koji se odnosi na uspostavu zajedničkih pravila i postupaka za istragu i kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a radi **dosljednosti i pravičnosti u svim državama članicama** još nije u potpunosti ostvaren. Kolegij EPPO-a donio je interna pravila i smjernice radi uspostave jedinstvenog operativnog okvira, a stalna vijeća brinu se za dosljednost u predmetima kojima se bavi EPPO. Međutim, dosljednost uvelike ovisi o tome kako države članice provode Uredbu. U evaluaciji su istaknuta određena područja u kojima je neujednačena provedba spriječila EPPO da u potpunosti izvršava svoje istražne ovlasti.

Kvalitativni dokazi pokazuju da je osnivanje EPPO-a dovelo do većeg povjerenja javnosti. Brojni su dionici pritom istaknuli važnost istinski neovisnog ureda javnog tužitelja na razini EU-a zaduženog za suzbijanje kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a.

Ukratko, unatoč određenim ograničenjima zbog neujednačene provedbe Uredbe o EPPO-u, EPPO je učinkovito odgovorio na ključne nedostatke utvrđene pri procjeni početnog stanja, a osobito na (i) fragmentiranost kaznenog progona, (ii) neujednačeno određivanje prioriteta u slučaju kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a i (iii) praktične prepreke u istraživanju složenih prekograničnih predmeta isključivo na temelju nacionalnih mehanizama.

Za procjenu širih učinaka rada EPPO-a, uključujući pravomoćne sudske odluke, povrat financijskih sredstava na temelju pravomoćnih odluka i dugoročne učinke (npr. odvraćanje), zasad je dostupan tek dio potrebnih uvjerljivih dokaza. To je posljedica nekoliko čimbenika. Prvo, EPPO prikuplja podatke o istragama i kaznenom progonu, ali ne i o njihovim širim učincima. Drugo, kazneni postupak može se smatrati pravomoćnim tek nakon što se iscrpe sva raspoloživa pravna sredstva, a to često traje godinama. Treće, države članice nisu obvezne EPPO-u dostavljati podatke o broju osuđujućih ili oslobađajućih presuda ni o vraćenim iznosima. Naposljetku, čak i kad su dostupni, takvi podaci pokazuju samo izravan učinak EPPO-a na predmete kojima se bavio, ali ne i šire učinke, kao što je veća stopa odvraćanja ili bolja zaštita financijskih interesa EU-a.

3.2. Učinkovitost

[12] Tim koji je provodio vanjsku popratnu studiju imao je poteškoća s prikupljanjem dovoljno opsežnih i uravnoteženih primarnih dokaza jer mu nije bio omogućen izravan pristup delegiranim europskim tužiteljima.

Evaluacija pokazuje da je **EPPO općenito učinkovito koristio dodijeljena sredstva** za ostvarivanje svojih ciljeva, a **opseg njegovih operativnih aktivnosti daleko je nadmašio očekivanja**. U revidiranom zakonodavnom financijskom izvještaju[13] bilo je predviđeno da će EPPO od 2023. nadalje godišnje voditi oko 970 aktivnih predmeta. U praksi je već u prvih sedam mjeseci rada 2021. vodio 515 aktivnih predmeta, a taj se broj do kraja 2025. povećao na 3602 aktivna predmeta. U razdoblju obuhvaćenom evaluacijom znatno su se povećali i proračun i broj zaposlenika EPPO-a kao odgovor na veći opseg posla, uključujući obvezan kazneni progon[14] i sve veći broj prijava kaznenih djela.

U razdoblju obuhvaćenom evaluacijom EPPO je pokazao da uspješno upravlja organizacijom i financijama. Među ostalim, ostvario je visoku stopu izvršenja proračuna i davao prednost operativnom radu, čime je ostvarena znatno veća operativna učinkovitost nego što je bila moguća prije njegova osnivanja. Evaluacijom je utvrđeno da su ustroj i način rada EPPO-a doveli do znatno veće učinkovitosti, osobito u složenim prekograničnim istragama. EPPO je poboljšao koordinaciju među jurisdikcijama, ubrzao vođenje istraga i kazneni progon te ojačao sposobnost EU-a da otkrije i istraži prekogranične prijevare, posebno one u vezi s PDV-om.

Evaluacijom je utvrđeno da bi ukupne koristi od EPPO-a mogle znatno nadmašiti troškove njegova osnivanja i rada, posebno ako se u obzir uzmu i posredni učinci njegova rada, kao što su jače odvraćanje od kaznenih djela i bolja zaštita proračuna EU-a. EPPO je postigao veliku operativnu učinkovitost u usporedbi sa stanjem prije svojeg osnivanja, osobito u složenim prekograničnim predmetima. Zahvaljujući njemu prijevare se bolje otkrivaju, a prekogranična suradnja intenzivnija je i, prema dostupnim navodima, znatno brža nego prije njegova osnivanja. Nadalje, operativna struktura uspostavljena Uredbom dobro funkcionira i olakšava (i) mobilizaciju sredstava i stručnog znanja, (ii) koordinaciju istraga i (iii) kazneni progon u više jurisdikcija. Sve to doprinosi većoj učinkovitosti istraga.

S druge strane, u okviru evaluacije utvrđeno je i da se učinkovitost može dodatno povećati, primjerice u radu stalnih vijeća EPPO-a. Ona su koristan forum za nadzor i usmjeravanje predmeta kojima se bavi EPPO, osobito složenih prekograničnih predmeta. Utvrđeni su i nedostaci u digitalnoj infrastrukturi EPPO-a, posebice u njegovu sustavu vođenja predmeta (CMS).

Daljnje povećanje učinkovitosti ovisi i o državama članicama. Na primjer, EPPO se u istragama oslanja na resurse nacionalnih tijela kaznenog progona. Evaluacija pokazuje da potpora koju države članice pružaju EPPO-u nije ujednačena, a broj službenika nacionalnih tijela kaznenog progona koji pomažu EPPO-u razlikuje se od jedne države članice do druge. Neke države članice osnovale su posebne policijske jedinice za potporu EPPO-u, što je EPPO pozdravio. U drugim državama članicama EPPO surađuje s raznim tijelima ovisno o specifičnim okolnostima pojedinog predmeta.

Na učinkovitost EPPO-a utječe i **neodgovarajuća provedba Uredbe o EPPO-u u državama članicama**. U okviru procjene usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s Uredbom o EPPO-u utvrđen je niz problema koji se ponavljaju pri provedbi Uredbe u više država članica[15].

[13] Zakonodavni financijski izvještaj uz prijedlog Komisije iz 2013. revidiran je u lipnju 2017. Daljnja se upućivanja stoga odnose na „revidirani zakonodavni financijski izvještaj”, koji je dostupan na: https://www.eppo.europa.eu/sites/default/files/2025-08/Commission_Revised_LFS_EPPO_2017.pdf.

[14] Kad god postoje opravdani razlozi za vjerovanje da je kazneno djelo protiv financijskih interesa EU-a u tijeku ili da je već počinjeno, EPPO „pokreće” istragu (članak 26. stavak 1.), uz tek nekoliko iznimaka (vidjeti članak 25. stavak 2.).

[15] Detaljna procjena usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s Uredbom o EPPO-u nalazi se u prilozima 6. i 7. studiji uz evaluaciju, ISBN 978-92-68-42141-3, dostupno na: https://commission.europa.eu/law/cross-border-cases/judicial-cooperation/networks-and-bodies-supporting-judicial-cooperation/european-public-prosecutors-office-eppo_en.

Primjerice, neki nacionalni propisi ne dopuštaju nadležnim nacionalnim tijelima da izravno prijave kazneno djelo EPPO-u. Zbog toga bi EPPO mogao manje relevantnih prijava primiti pravodobno, što može odgoditi otvaranje predmeta.

3.3. Usklađenost

U evaluaciji se zaključuje da su **Uredba o EPPO-u i njezina provedba općenito usklađene**, i u unutarnjem i u vanjskom pogledu, iako postoje određeni nedostaci, nedosljednosti i/ili nejasnoće.

Interna procjena pokazuje da je Uredba dosljedna u smislu sveukupnog koncepta i ciljeva, ali i da postoji nekoliko specifičnih problema, osobito u sljedeća tri područja: (i) poteškoće pri izračunu praga od 10 milijuna EUR ukupne štete nastale prekograničnom prijevarom u vezi s PDV-om, koji mora biti dosegnut kako bi EPPO mogao izvršavati svoju nadležnost, osobito na početku istrage, (ii) pojam „središta" kriminalnih aktivnosti zločinačkih organizacija s obzirom na to da EPPO može istraživati i kazneno goniti slučajeve organiziranog kriminala samo ako je u tom središtu počinjenje kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a te (iii) složena pravila kojima se uređuje nadležnost EPPO-a nad neodvojivo povezanim kaznenim djelima[16].

Dionici su upozorili i na strukturne nejasnoće u sustavu zaštite podataka EPPO-a uređenom poglavljem VIII. Uredbe. Naime, nije uvijek jasno gdje završava područje primjene njezinih odredbi o zaštiti podataka, a gdje počinje područje primjene nacionalnog prava, zbog čega nije uvijek jasno ni kako bi se ta dva skupa pravila trebala zajedno primjenjivati u praksi.

Kad je riječ o vanjskoj usklađenosti, evaluacija pokazuje da je Uredba o EPPO-u uvelike usklađena s relevantnim mjerama na razini EU-a te na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Međutim, u suradnji s trećim zemljama, koje EPPO ne priznaju uvijek kao nadležno tijelo za pravosudnu suradnju, postoje određena ograničenja. U okviru procjene vanjske usklađenosti ispitana je, među ostalim, usklađenost Uredbe o EPPO-u s Poveljom EU-a o temeljnim pravima, Europskom konvencijom o ljudskim pravima, direktivama o postupovnim pravima te sudskom praksom Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava. Pritom nisu utvrđene veće strukturne neusklađenosti. Međutim, u evaluaciji se napominje da razlike u nacionalnim postupovnim jamstvima i nedostaci u prenošenju direktiva o postupovnim pravima znače da prava obrane u predmetima koje vodi EPPO nisu svugdje jednako zaštićena, osobito kad je riječ o pravnoj pomoći, pristupu spisu, prevođenju i standardima istražnog pritvora.

Nadalje, u evaluaciji se navodi da je mandat EPPO-a općenito usklađen s mandatima OLAF-a, Europola, Eurojusta i drugih relevantnih tijela EU-a. Okviri suradnje uglavnom dobro funkcioniraju, ali i dalje postoje poteškoće, posebno s razmjenom informacija, sustavima „ima/nema pogotka" i mogućnošću paralelnih istraga. Ta će se pitanja razmotriti u predstojećem preispitivanju strukture za borbu protiv prijevara[17].

Suradnja s Eurojustom

Eurojust pruža podršku i surađuje s nacionalnim tijelima za kazneni progon i pravosudnim tijelima u borbi protiv niza ozbiljnih i složenih oblika prekograničnog kriminala, uključujući kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a. EPPO i Eurojust u veljači 2021. potpisali su

[16] Kad su kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a neodvojivo povezana s drugim kaznenim djelima (npr. krivotvorenje dokumenata), u skladu s člankom 25. stavkom 3. EPPO ne može izvršavati svoju nadležnost: (a) ako je najviša sankcija predviđena nacionalnim pravom za kazneno djelo protiv financijskih interesa EU-a jednaka najvišoj sankciji za neodvojivo povezano kazneno djelo ili blaža od nje, osim ako se tim potonjim kaznenim djelom doprinijelo počinjenju kaznenog djela protiv financijskih interesa EU-a ili (b) ako postoji razlog za pretpostavku da šteta koja je takvim kaznenim djelom prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima EU-a nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi.

[17] Bijela knjiga o preispitivanju strukture za borbu protiv prijevara, str. 8 – 12.

radni dogovor[18] kojim su jedan drugom omogućili neizravan pristup informacijama u svojim sustavima vođenja predmeta na temelju sustava „ima/nema pogotka”. Međutim, u evaluaciji se ističe da sustav nije automatiziran te da bi se razmjena podataka mogla optimizirati[19].

Suradnja EPPO-a i Eurojusta uglavnom se ostvaruje u obliku sastanaka glavnog europskog tužitelja i predsjednika Eurojusta te sastanaka njihovih timova za vezu, na kojima se raspravlja o mogućnostima jačanja institucijske suradnje i koordinacije. EPPO-u potporu pružaju i nacionalni uredi Eurojusta.

Ova evaluacija, kao i nedavna evaluacija Eurojusta[20], upućuje na to (i) da je sveukupna operativna suradnja tih dvaju tijela kvalitetna i dosljedna (iako je dosad obuhvatila tek manji broj predmeta[21]) i (ii) da postoji prostor za dodatna poboljšanja, primjerice mehanizma „ima/nema pogotka”.

Suradnja s OLAF-om

I EPPO i OLAF imaju zadaću štititi financijske interese EU-a, što čine istraživanjem radnji koje na njih utječu. Temeljna je misija OLAF-a provoditi administrativne istrage radi borbe protiv prijevara, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na interese EU-a, a istražuje i teške povrede dužnosti koje počine osoblje i članovi institucija EU-a. EPPO je pak odgovoran za istrage, kazneni progon i podizanje optužnica protiv počinitelja kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a.

U skladu s člankom 101. Uredbe o EPPO-u, EPPO i OLAF trebali bi surađivati u prvom redu kako bi iskoristili sva raspoloživa sredstva za zaštitu financijskih interesa EU-a. Njihov se rad treba dopunjavati, a OLAF pružati potporu EPPO-u. Pritom treba poštovati načelo izbjegavanja udvostručivanja, osim u posebnim okolnostima kako su utvrđene u relevantnim pravnim aktima u kojima oba ureda mogu istraživati iste činjenice. Kad OLAF provodi dopunske istrage, ta dva tijela mogu istovremeno istraživati iste činjenice iz različitih perspektiva, u skladu s načelom izbjegavanja udvostručivanja[22]. OLAF-ov je cilj pritom prikupiti informacije relevantne za (i) donošenje mjera predostrožnosti ili (ii) poduzimanje financijskih, stegovnih ili administrativnih mjera. U nekim je predmetima EPPO zatražio pomoć OLAF-a u vlastitim istragama. Dionici OLAF-a izjavili su da je takva pomoć OLAF-a osobito vrijedna u složenim financijskim ili strukturnim projektima, u kojima je njegova administrativna stručnost ključna. Od 2021. do 2024. OLAF je proveo dopunske administrativne istrage u 84 predmeta, a aktivnosti potpore u 22 predmeta. To predstavlja mali udio ukupnog broja istraga koje su pokrenuli i EPPO i OLAF[23].

U okviru svoje suradnje, koja je također uređena radnim dogovorom potpisanim u srpnju 2021., EPPO i OLAF dužni su razmjenjivati informacije, među ostalim putem sustava „ima/nema pogotka”. Taj sustav zasad ne radi optimalno jer nije automatiziran.

---

[18] Taj i svi ostali radni dogovori i sporazumi navedeni u ovom izvješću dostupni su na internetskim stranicama EPPO-a (https://www.eppo.europa.eu/documents_en).

[19] EPPO je 2024. od Eurojusta zatražio unakrsnu provjeru za osam imena, a Eurojust u istom razdoblju EPPO-u nije uputio nijedan zahtjev.

[20] Evaluacija Agencije Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu, SWD(2025) 182 final.

[21] Eurojust je 2022. pružio potporu u 14, 2023. u 26, a 2024. u 25 predmeta u kojima je sudjelovao i EPPO. Ta su dva tijela provela dogovore o postupanju u predmetima EPPO-a na kojima Eurojust surađuje i o sudjelovanju EPPO-a u zajedničkim istražnim timovima koje podupire Eurojust.

[22] SL L 248, 18.9.2013., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj, kako je izmijenjena Uredbom (EU, Euratom) 2016/2030, SL L 317, 23.11.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2030/oj i Uredbom (EU, Euratom) 2020/2223, SL L 437, 28.12.2020., str. 49., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2223/oj.

[23] Na primjer, EPPO je 2024. otvorio 1504 istrage, u usporedbi s 5 aktivnosti potpore i 21 dopunskom istragom koju je proveo OLAF iste godine.

EPPO i OLAF imaju različite mandate[24], a u okviru ove evaluacije utvrđeno je da je sveukupni pravni okvir za njihovu suradnju i dalje složen. Nacionalna tijela imaju obvezu izvješćivanja EPPO-a o svakom kažnjivom postupanju za koje on može izvršiti svoju nadležnost, dok institucije, tijela, uredi i agencije EU-a imaju obvezu izvješćivanja i EPPO-a i OLAF-a. Nacionalna tijela mogu dobrovoljno izvijestiti i OLAF, a privatne osobe prijavu mogu podnijeti EPPO-u i/ili OLAF-u. To može uzrokovati administrativno opterećenje za oba ureda jer često moraju odvojeno procijeniti iste informacije, što može dovesti do dvostrukih prijava i istraga.

Ako OLAF posumnja na kazneno djelo, dužan je EPPO-u podnijeti prijavu kaznenog djela. U usporedbi sa svim institucijama, tijelima, uredima i agencijama EU-a OLAF upućuje najviše predmeta EPPO-u. To znači da ima ključnu ulogu u učinkovitom izvješćivanju EPPO-u jer podnosi vlastite prijave te procjenjuje i EPPO-u prosljeđuje prijave drugih institucija, tijela, ureda i agencija[25]. Međutim, budući da sve više prijava prima iz drugih izvora, kao što su nacionalna tijela i privatni sektor, EPPO smatra da OLAF (kao i druge institucije, tijela, uredi i agencije EU-a) ne podnosi dovoljno prijava.

U skladu s člankom 101. stavkom 4. Uredbe o EPPO-u, EPPO „može” OLAF-u pružiti informacije o predmetima u kojima je odlučio da neće provesti istragu ili predmetima koje je odbacio. U tematskom izvješću 26/2025 Europski revizorski sud utvrdio je da EPPO OLAF-u dostavlja malo takvih informacija, što bi moglo smanjiti mogućnost provedbe dopunskih administrativnih mjera[26].

Suradnja s Europolom

Europol pruža podršku tijelima kaznenog progona u sprečavanju i suzbijanju teških kaznenih djela, uključujući kaznena djela protiv financijskih interesa EU-a, i terorizma. U siječnju 2021. EPPO i Europol sklopili su radni dogovor, a u studenom iste godine potpisali su dogovor o razmjeni i zaštiti klasificiranih podataka te Memorandum o razumijevanju o sigurnoj komunikaciji.

U evaluaciji se općenito zaključuje da je suradnja između Europola i EPPO-a dobra i jasno uređena te da oba tijela poštuju svoje mandate i dobro provode odredbe radnog dogovora[27].

EPPO i Europol osnovali su Upravljački odbor EPPO-a i Europola, koji se sastaje jednom ili dvaput godišnje i odlučuje o strateškim prioritetima. EPPO može neizravno pristupati Europolovim podacima o kaznenim djelima iz njegove nadležnosti putem sustava „ima/nema pogotka”, za koji je evaluacija pokazala da nije ni ažuran ni učinkovit. Ako pretraživanje pokaže da ima pogotka, Europol mu prosljeđuje podatke preko mrežne aplikacije za sigurnu razmjenu informacija (SIENA), kojoj se EPPO pridružio 2022. SIENA je osmišljena za razmjenu operativnih i strateških informacija i obavještajnih podataka povezanih s kriminalom između država članica, Europola i njegovih partnera.

[24] Europski revizorski sud donio je isti zaključak u tematskom izvješću 26/2025 pod naslovom „Tijela EU-a za borbu protiv prijevara – Zadaće su jasne, ali razmjena informacija i Komisijin nadzor i dalje su nedostatni” („Tematsko izvješće Europskog revizorskog suda 26/2025”). Izvješće je dostupno na: https://www.eca.europa.eu/en/publications?ref=SR-2025-26.

[25] U uvodnoj izjavi 51. Uredbe o EPPO-u predviđa se da bi, kako bi ispunili obvezu obavješćivanja EPPO-a u slučaju postojanja sumnje na kazneno djelo protiv financijskih interesa EU-a, institucije, tijela, uredi i agencije EU-a trebali uspostaviti učinkovite mehanizme za preliminarnu procjenu navoda koji su im prijavljeni, a u tu svrhu mogu se koristiti OLAF-om.

[26] Tematsko izvješće Europskog revizorskog suda 26/2025, str. 27 i 28.

[27] Od 2022. do 2024. broj zahtjeva u kojima je Europol pružio potporu EPPO-u porastao je s 28 na 83 (ukupno 158 tijekom cijelog razdoblja). S druge strane, Europol je u istom razdoblju podnio ukupno 12 prijava kaznenog djela.

Dionici su istaknuli da su podaci kojima raspolaže Europol u vlasništvu država članica. EPPO zbog toga ponekad mora čekati na pristup jer Europol prije dijeljenja podataka najprije mora pribaviti suglasnost država članica. Dionici Europola naglasili su da bi EPPO Europolu trebao proslijediti podatke koje primi ako mu nisu relevantni, ali Europolu mogu koristiti.

Suradnja s Europskom komisijom

EPPO i Komisija 2021. potpisali su Sporazum o suradnji, koji je revidiran 2024. Glavna svrha revizije bila je poboljšati obavijesti koje EPPO šalje Komisiji kako bi ona mogla poduzimati mjere predostrožnosti i korektivne mjere. U skladu s izmjenama EPPO je ujedno dobio izravan pristup nekim bazama podataka, a uvedeni su i novi predlošci za obavijesti te „EPPO box", namjenski siguran alat za razmjenu informacija o predmetima.

Dionici uglavnom pozitivno ocjenjuju te izmjene jer omogućuju izravniju razmjenu informacija između nadležnih službi Komisije i EPPO-a bez posredovanja OLAF-a. EPPO je 2025. Komisiju obavijestio o optužnicama i pojednostavnjenim postupcima kaznenog progona koji su uključivali (i) 171,3 milijuna EUR procijenjene štete uzrokovane prijevarama povezanima s rashodima i (ii) 1,19 milijardi EUR procijenjene štete uzrokovane prijevarama povezanima s prihodima. Međutim, nije bilo moguće utvrditi točan broj obavijesti koje je Komisija zaprimila. Postupci obavješćivanja i dalje se dorađuju, a obavijesti koje EPPO šalje nastoje se učiniti djelotvornijima kako bi Komisija mogla dalje postupati.

Općenito, glavne uprave Komisije nadležne za upravljanje fondovima EU-a izjavile su da EPPO ima ključnu ulogu jer može povezati obrasce prekograničnih prijevara koje je bilo teško suzbiti isključivo nacionalnim pristupima. Neke su glavne uprave napomenule da EPPO nerado dijeli informacije s Komisijom zbog povjerljivosti kaznenih istraga koje su u tijeku, ali i da su u razdoblju obuhvaćenom evaluacijom poduzeti koraci za poboljšanje razmjene informacija.

Suradnja s nepridruženim državama članicama i trećim zemljama

U evaluaciji se navodi da je EPPO predan bliskoj suradnji s nepridruženim državama članicama i trećim zemljama, koja je ključna za istragu i kazneni progon u prekograničnim predmetima te za povrat imovine.

U razdoblju obuhvaćenom evaluacijom broj nepridruženih država članica smanjio se jer su se 2024. EPPO-u pridružile Poljska i Švedska, a 2026. i Mađarska. EPPO je 2021. potpisao radni dogovor s Uredom glavnog državnog odvjetnika Mađarske, a 2023. s danskim Ministarstvom pravosuđa. Suradnja s Irskom službeno je započela 2023., no radni dogovor do danas nije potpisan. Danska je 2025. bila uključena u 14, Irska u 18, a Mađarska u 175 predmeta EPPO-a. U evaluaciji je zaključeno da suradnja s nadležnim tijelima nepridruženih država članica općenito dobro funkcionira, iako su dionici ukazali na određene nedostatke u komunikaciji i kanalima za razmjenu informacija.

U razdoblju obuhvaćenom evaluacijom poboljšala se i suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja. Do kraja 2025. EPPO je potpisao radne dogovore s uredima državnih odvjetništava 17 trećih zemalja (među kojima je sedam zemalja kandidatkinja za članstvo u EU-u) i tijelima za borbu protiv korupcije iz četiri treće zemlje, kao i tri memoranduma o razumijevanju. Broj aktivnih predmeta EPPO-a povezanih s trećim zemljama znatno se povećao od njegova osnivanja 2021. Na kraju 2022. treće zemlje bile su uključene u 61 predmet EPPO-a, a do kraja 2025. taj se broj povećao na 193.

U evaluaciji je utvrđeno da je EPPO u nekim slučajevima naišao na poteškoće s tim da ga treće zemlje priznaju kao nadležno tijelo za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima. Budući da nema sporazuma na razini EU-a o suradnji između EPPO-a i tijela tih zemalja, EPPO se oslanja na postojeće međunarodne sporazume o uzajamnoj pravnoj pomoći kojih su stranke EU i/ili

države članice. Međutim, takvim sporazumima uređuje se suradnja među nadležnim državnim tijelima, ali ne i suradnja s tijelom EU-a kao što je EPPO. Zbog toga neke treće zemlje nisu uvijek mogle priznati EPPO kao nadležno tijelo na isti način na koji bi priznale nacionalno državno odvjetništvo.

3.4. Dodana vrijednost

U evaluaciji se zaključuje da EPPO donosi **znatnu dodanu vrijednost za EU** u usporedbi s onim što su države članice mogle postići same. Međutim, koristi i rezultate nije moguće točno brojčano iskazati jer nema preciznih podataka o opsegu istraga i kaznenih progona kaznenih djela protiv financijskih interesa EU-a prije osnivanja EPPO-a. Bez obzira na to, doprinos EPPO-a boljoj zaštiti proračuna EU-a već pokazuje tu dodanu vrijednost. Hibridni ustroj EPPO-a, u okviru kojeg središnji ured surađuje s delegiranim europskim tužiteljima u državama članicama, omogućuje operativne prekogranične aktivnosti uz očuvanje nacionalne pravne stručnosti.

Prije osnivanja EPPO-a nacionalna tijela i postojeća tijela EU-a bila su strukturno ograničena u istraživanju i kaznenom progonu složenih prekograničnih prijevara, posebno prijevara velikih razmjera u vezi s PDV-om, i organiziranog kriminala. Dionici su istaknuli da EPPO ima „pogled iz ptičje perspektive” i zato može prepoznati šire kriminalne mreže koje stoje iza takvih kaznenih djela. Zahvaljujući integriranom ustroju EPPO može prepoznati veze među predmetima, osobama i poduzećima u više jurisdikcija na način koji prethodno nije bio moguć.

EPPO je **znatno poboljšao brzinu i djelotvornost prekograničnih istraga**. Izravno povjeravanje istražnih mjera među delegiranim europskim tužiteljima pokazalo se znatno bržim i učinkovitijim od tradicionalnih mehanizama uzajamne pravne pomoći ili uzajamnog priznavanja. U evaluaciji se ističe da su operativni instrumenti, kao što su dani koordiniranih akcija, donijeli znatnu dodanu vrijednost. S jedne strane, omogućili su istodobne pretrage, uhićenja i zamrzavanja imovine u više država članica, a s druge su smanjili rizik od uništavanja dokaza, raspršivanja imovine ili bijega osumnjičenika. Drugim riječima, EPPO složene predmete koji uključuju financijske interese Unije može istraživati i kazneno goniti djelotvornije nego što su to države članice prije mogle same.

Nadalje, evaluacija pokazuje da su i nacionalna pravosudna tijela imala koristi od osnivanja EPPO-a i namjenskih inicijativa za osposobljavanje, kao što je EPPO akademija.

3.5. Relevantnost

Evaluacija pokazuje da se EPPO **uglavnom uspješno prilagođava novim potrebama kako bi ostao relevantan u okolnostima koje se mijenjaju**, iako određeni nedostaci i dalje postoje. Kako se i očekivalo, EPPO je s vremenom uspostavio djelotvoran sustav za istrage i kazneni progon na razini EU-a. Taj sustav omogućuje postupanje u složenim prekograničnim predmetima, posebice onima koji se odnose na prijevare velikih razmjera u vezi s PDV-om, te rješavanje dugotrajnih problema fragmentiranog nacionalnog kaznenog progona, nedostatne odgovornosti za predmete i sukoba nadležnosti. Kako organizirani financijski kriminal raste te postaje sofisticiraniji i digitaliziraniji, potreba za centraliziranom strukturom EU-a za kazneni progon postaje sve izraženija. Broj predmeta, istraga i sudskih postupaka u nadležnosti EPPO-a znatno se povećao od njegova osnivanja, što pokazuje da je taj ured potreban i važan u praksi. Složene prekogranične prijevare (kao što su kružne prijevare u vezi s PDV-om, prijevare u e-trgovini i korištenje fiktivnih poduzeća) te aktivnosti prekograničnih zločinačkih skupina sve više zahtijevaju koordinirane istrage na razini EU-a, specijalizirano stručno znanje i središnje upravljačke mehanizme kojima sama nacionalna tijela ne raspolažu.

Međutim, djelotvornost i dodana vrijednost EPPO-a uvelike ovise o dosljednoj potpori država članica. Ovise i o pravilnoj provedbi Uredbe u državama članicama, a prema potrebi i u svim

institucijama, tijelima, uredima i agencijama, kao i o suradnji s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama, nepridruženim državama članicama i trećim zemljama. Drugim riječima, evaluacija pokazuje da EPPO ne može sâm odgovoriti na određene nedostatke na razini cijelog sustava.

U evaluaciji se nadalje ističu brze promjene u načinu počinjenja kaznenih djela povezane s digitalizacijom, šifriranom komunikacijom, umjetnom inteligencijom i kriptoimovinom. Zbog toga EPPO mora dalje razvijati napredne tehnološke i analitičke sposobnosti te svoje istrage prilagoditi i novim oblicima organiziranog, prekograničnog i digitalnog kriminala. U odgovorima otvorenog tipa u anketi provedenoj u okviru ove evaluacije često se spominjalo da bi možda trebalo razmotriti proširenje mandata EPPO-a, primjerice na kaznena djela povezana s izravnim oporezivanjem, kršenje sankcija, prijevare povezane s trošarinama, kibernetički kriminal i širi spektar carinskih kaznenih djela.

Evaluacija pokazuje i da bi okvir EPPO-a za međunarodnu suradnju s vremenom mogao postati nedostatan. Postojeći radni dogovori i memorandumi o razumijevanju s trećim zemljama korisni su, ali nisu obvezujući. Budući da se prekogranične kriminalne aktivnosti sve više šire u svijetu, dionici sve češće smatraju da su potrebni formalniji i pravno obvezujući sporazumi.

Naposljetku, EPPO je osobito važan u širem kontekstu povećanja potrošnje EU-a u sljedećem višegodišnjem financijskom okviru te potrebe za nastavkom kvalitetne i djelotvorne zaštite proračuna EU-a.

4. Zaključak

EPPO je uspješno uspostavio učinkovit sustav EU-a za kaznene istrage i kazneni progon te znatno ublažio raniju fragmentiranost koja je bila posljedica primjene nacionalnih sustava. Njegova su najznačajnija postignuća izgrađeni institucionalni kapaciteti, omogućivanje koordiniranih prekograničnih istraga i razvoj operativnih sposobnosti koje prethodno nisu postojale. Dodana vrijednost EPPO-a za EU stoga je jasna u cjelini, a osobito u prekograničnoj koordinaciji i kaznenom progonu. Njegova je relevantnost i dalje velika, a cjelokupni ustroj uvelike usklađen.

S druge strane, EPPO je još uvijek relativno novo tijelo, a kazneni postupci kojima se bavi složeni su i često dugotrajni pa se njegov ukupni učinak još ne može precizno brojčano iskazati. Iako postoje čvrsti dokazi o institucionalnoj i operativnoj uspješnosti, za ocjenu konačnih ishoda bit će potrebno više vremena i potpuniji podaci, kao što su pravomoćne osuđujuće presude, potvrđeni povrati financijskih sredstava i učinci odvraćanja. Nadalje, EPPO se razvija pod pritiskom stvarnih potreba koje znatno odudaraju od pretpostavki na kojima se temeljilo izvorno zakonodavno rješenje, osobito kad je riječ o broju predmeta i potrebnim resursima. Osim toga, u radu nailazi na određena ograničenja, uključujući pravne nejasnoće te razlike među nacionalnim pravnim i postupovnim okvirima, što može utjecati na dosljednost i učinkovitost njegovih aktivnosti.

U okviru evaluacije utvrđena su i **područja u kojima su potrebna poboljšanja**, i to: (i) poboljšanje podataka o ishodima, pravosudnim rezultatima i povratu sredstava, (ii) smanjenje razlika u nacionalnoj provedbi, (iii) poboljšanje postupovnih zaštitnih mjera za osumnjičenike i okrivljenike, (iv) pojednostavnjenje pravila EPPO-a o zaštiti podataka i (v) jačanje suradnje i razmjene informacija s relevantnim akterima i tijelima trećih zemalja. Kako bi se išlo ukorak sa sve složenijim prijevarama koje se sve više odvijaju digitalno, bit će važno nastaviti razvijati operativne alate, osiguravati resurse i prilagođavati pravni okvir.

Ovi će nalazi poslužiti u široj raspravi u okviru kontinuiranog preispitivanja strukture EU-a za borbu protiv prijevara.